

Lokal krönika

Mina funderingar landar i hur kan vi bevara och dokumentera det som skrivs på Facebook och det som skrivs och lagras i våra datorer?

Gamla brev ger mycket

Vi i Långsele har unika skatter hos Martin Axelsson. Förutom att han har samlat fotografier om byn under många år så har han också sparat alla tidningsurklipp under samma period. Jag inser att detta är lika intressant som de foton han samlat på sig.

Efter att jag fått insikt i hur mycket värdefullt som finns i hans samlingar så har mina funderingar landat i några synpunkter kring de skrivna orden.

I tidningsreportage så kan så mycket mer komma fram som beskriver olika känslor, skapar sammanhang och samtidigt förmedlar vad som händer i närsamhället. Detta är ju otroligt värdefullt att lämna över till eftervärlden.

I dag har vi ju en fantastisk teknik i att via datorn och mobiltelefonen förmedla allt vi vill på snabbt och enkelt sätt. Facebook har ju en enorm genomslagskraft för det vi vill förmedla i nuet, men mina funderingar landar i hur kan vi bevara och dokumentera det som skrivs på Facebook och det som skrivs och lagras i våra datorer?

Förr var ju brevskrivandet det viktigaste sättet att kommunicera med exempelvis familj, vänner och myndigheter. Sedan kom ju telefonen att bli ett bra komplement till breven. Under de senaste tio åren tror jag mig inte ha skrivit något brev eller hellre fått något handskrivet brev. Undrar över hur många svenskar idag som skickar eller får handskrivna brev?

Även om många vill skriva handskrivna brev så ger vi oss nog inte den tiden. Allt ska ske så fort som möjligt. Tekniken finns ju och ska användas!

När mina föräldrar dog så hittade jag i min mammas samlingar ett 80-tal brev från min pappa till min mamma. De är välskrivna och i varje brev så har alla ytor på papperet använts till ord. Breven är skrivna under en period när han fick ägna många månader i krigstjänst.

När jag läser breven så får jag reda på uppgifter som jag inte hade en aning om. Jag har fått veta mera om mina mor- och farföräldrar och andra personer i min släkt. Ingen har berättat och jag har inte haft insikt i att fråga. Hade inte dessa brev skrivits och bevarats så hade jag missat mycket om hur mina föräldrar hade det under en kämpig period i livet.

Jag inser att hur mycket teknik vi än har och kommer att ha för kommunikation mellan oss människor så kommer det skrivna breven och papperstidningarnas artiklar alltid att kunna användas och läsas oberoende av den tekniska utvecklingen.

Nu som då finns ju tidningarna kvar som förmedlare av samhällets utveckling. Men hur förmedlar vi och sparar vi till eftervärlden det som förr kunde dokumenteras i handskrivna brev? På vilket sätt kommer våra barnbarn att kunna hitta historien om Långsele och om personer som verkat i byn?

Nu blir det en stor uppgift för oss i byn att hitta sätt där vi kan göra Martins samlingar av tidningsurklipp lättillgängliga för de som vill veta mera om Långseles historia. Kanske blir det en ny studiecirkel!

Ingrid Gustafsson

Pensionär boende i Långsele, Örträsk, med ett brinnande intresse för landsbygdsutveckling.

Åsa
spök
hon.

OL
bru
om
mil
ran
Doc
ofö
sig
ar.

Jag
och
den
ning
rece
Åsa
på b
spök
och
om
och

- J
någe
säge
forts

-
att t
land
vän
sake
stän

Ane
arbe
infl

- J
et fö
det.
kun
någe

Un
tal
inne
ket
är h
folk
Jag
taf
herr

Över
vad

-
min
nen
na d
se e
kan
män
jag b